

PRAXIS

REVISTĂ DE INFORMAȚIE BISERICESCĂ A ARHIEPISCOPIEI RÂMNICULUI
Anul VI, Nr. 4, octombrie – decembrie 2021

PRAXIS

Revistă de informație bisericească a Arhiepiscopiei Râmnicului

octombrie - decembrie 2021

Missionaria

- 24 „Prin milostenie, omul devine chip al bunătății și al sfințeniei”
- 24 „Credința devine călăuzitoare în înțelegerea lucrării lui Dumnezeu”
- 25 Binecuvântare Arhierescă la hramul Mănăstirii Arnota
- 25 „Maica Domnului a intrat în templu spre a deveni chivot sfințit, templul Cuvântului”
- 26 „Harul lui Dumnezeu se păstrează prin lucrarea poruncilor”
- 26 „Sfântul Apostol Andrei a împărtășit poporului român lumina cunoașterii lui Dumnezeu, lumina credinței și lumina faptelor bune”
- 27 „Femeia gârbovă, după optsprezece ani în care și-a așezat nădejdea în mila lui Dumnezeu, se descoperă a fi chip al statorniciei în credință”
- 27 Priveghere la hramul Catedralei Arhiepiscopale „Sfântul Ierarh Nicolae”
- 28 „Dumnezeu ne cheamă la cină făgăduindu-ne nu bogăția darurilor trecătoare, ci comuniunea vieții veșnice”
- 29 „Praznicul Nașterii Domnului este praznicul bucuriei împlinirii așteptării pentru ca Hristos Domnul să Se nască în sufletele noastre”
- 30 Sfințirea Paraclisului din cadrul Reședinței arhiepiscopale de lângă Mănăstirea Bistrița

Cuvântul Ierarhului

- 3 Înomenirea Fiului lui Dumnezeu, temelia ethosului creștin

Restitutio historiae

- 7 Evanghelia dăruită Mănăstirii Hurezi de către Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu (1693)

Via peregrina

- 8 Casa Memorială „Mitropolit Bartolomeu Anania”
- 9 Biserica „Sfânta Cuvioasă Parascheva” de la Alunu

Slujire și Comuniune

- 10 „Prin rugăciune, Sfântul Grigorie Decapolitul a cunoscut sporirea tuturor puterilor lăuntrice, iubirea și mila față de întreaga făptură”
- 11 „Viața aspră, postul, ostenelele sihăstrești și rugăciunea continuă au lucrat minunat asupra Sfântului Antonie”
- 12 Hramul Catedralei Arhiepiscopale „Sfântul Ierarh Nicolae”

Colloquim

- 13 Dezvelirea și sfințirea plăcii comemorative pentru omagierea domnitorului Mihai Viteazul la Biserica „Sfânta Cuvioasă Parascheva”
- 14 Concertul de colinde „Colindăm, Doamne, colind”

In memoriam

- 15 „Părintele Galaction Zelig, monah evlavios, smerit și rugător”

Slujire și filantropie

- 16 Inaugurarea Centrului de Consiliere și Informare „Doamna Maria Brâncoveanu” din Râmnicu-Vâlcea
- 17 Donează sânge și sprijină o viață

Înomenirea Fiului lui Dumnezeu, temelia ethosului creștin

*„Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.
Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui,
le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu”
(Ioan I, 11-12)*

*Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți fii și fiice duhovnicești,*

Praznicul Nașterii Domnului este praznicul bucuriei împlinirii așteptării noastre, nu doar ca fapt istoric, ca împlinire a nădejzii de izbăvire a lumii prin înomenirea Fiului lui Dumnezeu, ci și în plan personal, ca bucurie a împlinirii așteptării noastre întru lucrarea nevoinței postului de patruzeci de zile, pentru ca Hristos Domnul să Se nască în sufletele noastre. Ziua Praznicului Nașterii Domnului este ziua bucuriei întregii lumi, pentru că lumea în totalitatea ei este readusă în pacea lui Dumnezeu: *„Să se bucure bărbații, dar să se bucure și femeile: Hristos S-a născut bărbat, însă S-a născut din femeie, astfel au fost ridicați la loc de cinste deopotrivă, și bărbații, și femeile [...] Bucurați-vă, voi cei dreپți! Este ziua de naștere a Celui Ce îndreptează! Bucurați-vă neputincioșilor și bolnavilor! Este ziua de naștere a Vindecătorului! Bucurați-vă, voi cei robiți! Este ziua de naștere a Răscumpărătorului. Să se bucure sclavii! Este ziua de naștere a Stăpânului. Să se bucure cei liberi! Este ziua de naștere a Izbăvitorului. Să se bucure toți creștinii. Este ziua de naștere a lui Hristos”¹.*

Nașterea Domnului din puterea Duhului, Care o umbrește pe Fecioara Maria, devine temelia nașterii noastre celei de-a doua de la Sfântul Duh, naștere de care avem nevoie pentru viața noastră cea nouă: *„Din Sfânta Fecioară s-a născut trupul dumnezeiesc, plăsmuit negrăit în Sfânta Fecioară, neținând seama de legile firii. Căci n-a avut lipsă de o aducere în ființă prin sămânță întâiul născut dintre sfinți, începătura celor ce au primit nașterea a doua din Dumnezeu prin Duhul, despre Care s-a spus limpede: Care nu din sânge, nici din voia trupului, ci din Dumnezeu s-au născut (Ioan I, 13)”².* Dacă Fiul lui Dumnezeu nu S-ar fi născut de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, nu ar fi fost posibilă această nouă naștere a oamenilor, ea fiind posibilă doar prin nașterea Fiului spre înfierea

omului. Făcându-Se om ca noi, ne-a eliberat de robia celui rău, făcându-ne fii ai Tatălui prin renașterea noastră întru El prin Duhul Sfânt. Cel după chipul Căruia am fost creați este Cel Care ne renaște pe noi spre viața

¹ FERICITUL AUGUSTIN, *Sermo CLXXXIV in Natali Domini nostri Jesu Christi (Predica CLXXXIV la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos)*, 2, în PL 38, 996.

² SFÂNTUL CHIRIL AL ALEXANDRIEI, *Închinarea și slujirea în Duh și Adevăr*, XV, traducere, introducere și note de Preot Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, col. PSB, vol. 38, Ed. IBMBOR, București, 1991, pp. 539-540.

în Duhul Sfânt, adică spre viețuirea noastră veșnică în comuniune cu Dumnezeu: „*Ci Ziditorul lumii, Care a zidit pe om de la nașterea lui, vă va da ca un milostiv iarăși duh și viață*” (II Macabei VII, 23).

Sfântul Atanasie cel Mare, vorbind despre înomenirea Fiului lui Dumnezeu, arată în mod vădit faptul că nu pentru alt motiv a luat trup Cuvântul, ci doar pentru curățirea și îndumnezeirea firii omenești: „*Astfel a luat trupul omenesc, ca, înnoindu-l în calitate de Făcător, să-l îndumnezeiască în Sine, și așa să ducă în Împărăția Cerurilor pe toți după asemănarea Aceluia. Dar nu s-ar fi îndumnezeit omul unindu-se tot cu o creatură, deci, dacă Fiul n-ar fi fost Dumnezeu adevărat. Nici n-ar fi îndrăznit omul să stea în fața Tatălui, dacă n-ar fi Cuvântul prin fire și adevărat al Lui, Cel ce a îmbrăcat trupul. Și precum nu ne-am fi eliberat de păcat și de blestem, dacă trupul pe care l-a îmbrăcat Cuvântul n-ar fi fost trup omenesc — căci nu avem nimic comun cu ceea ce ne este străin — așa nu s-ar fi îndumnezeit omul dacă Cuvântul Care S-a făcut trup n-ar fi fost prin fire din Tatăl și cu adevărat și propriu al Lui. Căci de aceea s-a făcut această unire, ca omul prin fire să se unească cu Cel prin fire Dumnezeu și mântuirea omului și îndumnezeirea lui să fie sigură.*”

Deci cei ce tăgăduiesc că Fiul este prin fire din Tatăl și propriu ființei Lui să tăgăduiască și că a luat trupul adevărat omenesc din Pururea-Fecioara Maria. Căci n-am mai fi avut niciun folos nici dacă Cuvântul n-ar fi fost Fiul prin fire și adevărat al lui Dumnezeu, nici dacă n-ar fi fost trup adevărat cel pe care l-a luat³.

Astfel, omul, deși nu-L

poate cunoaște pe Dumnezeu după ființa Lui, ajunge la cunoașterea lui Dumnezeu doar prin înomenirea Fiului: „*Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*” (Ioan XIV, 9), iar Nașterea Domnului îl duce pe credincios spre veșnica viețuire în Fiul lui Dumnezeu Cel înomenit: „*Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis*” (Ioan XVII, 3). Fiul lui Dumnezeu nu Se naște pentru Sine, căci Nașterea este cheneză, golire, deșertare, lipsire: „*Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine*” (Filipeni II, 6-8), nu ia trup omenesc din alt motiv decât acela de a-i dărui omului posibilitatea de a renaște: „*La început era Cuvântul, Care, dacă nu ar fi avut naștere omenească, noi nu am fi ajuns la renașterea dumnezeiască; S-a născut ca noi să renaștem*”⁴. După chipul Maicii Domnului, care a purtat Cuvântul în pânțece, dându-I trup omenesc, noi trebuie să purtăm Cuvântul în inimi, adică să lucrăm pentru nașterea Domnului în inimile noastre. Precum pânțelece Fecioarei a rodit prin puterea Duhului Sfânt, așa și inima noastră să fie roditoare prin aceeași putere⁵.

Înomenirea adevărată și desăvârșită a Cuvântului lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, a doua Persoană a Sfintei Treimi este Cea Care a făcut ca omul să poată merge pe calea dumnezeiască, după pilda pe care Hristos Domnul ne-o dă, spre unirea omului cu Dumnezeu, devenind imitatori ai lui Hristos, așa cum Sfântul Apostol Pavel ne învață: „*Fiți*

următori ai mei, precum și eu sunt al lui Hristos” (I Corinteni XI, 1). Scopul înomenirii Fiului lui Dumnezeu nu este altul decât acela de a ne arăta calea spre Împărăția lui Dumnezeu, de a Se arăta pe El Însuși ca singură Cale către Tatăl: „*Noi am fost motivul pogorării Lui, și neascultarea noastră a făcut iubirea de oameni a Cuvântului ca Domnul să vină la noi și să Se arate între oameni. Pentru că noi am fost pricina întrupării Lui și pentru a noastră mântuire S-a lăsat mișcat de iubirea de oameni ca să Se sălășluiască în trup omenesc și să Se arate în el*”⁶.

Pentru ca Hristos să ia chip în noi, El trebuie să Se nască în noi, nu metaforic, ci real, în inimile noastre, după cum și noi să ne naștem întru El, repetând în chip mistic nașterea Sa istorică din Fecioara Maria: „*Deci, ce trebuia să facă Dumnezeu? Ce altceva decât să înnoiască existența lor după chipul Său, ca prin acesta să-L poată cunoaște oamenii iarăși pe El? Dar aceasta cum s-ar fi putut întâmpla altfel, decât venind Însuși Chipul lui Dumnezeu, Mântuitorul Hristos? Căci prin oameni nu era cu putință, de vreme ce ei au fost făcuți după chipul Lui. Dar nici prin îngeri, căci ei nu sunt chipuri. De aceea a venit Însuși Cuvântul lui Dumnezeu, Care în calitate de Chip al Tatălui să poată rezidi pe omul cel după chipul Lui. Iar aceasta nu se putea întâmpla dacă nu era nimicită moartea și stricăciunea. De aceea, pe drept cuvânt a luat El trup muritor, ca să poată fi nimicită în El moartea, iar oamenii cei după chipul Lui să fie reînnoiți. Deci nu putea împlini altcineva această trebuință decât Chipul Tatălui*”⁷. Sfântul Simeon Noul Teolog, într-unul dintre cuvintele sale filocalice, ne spune în acest sens: „*Căci atunci când se gândește că, fiind Dumnezeu fără-de-început din Tatăl cel fără-de-început,*

³ SFÂNTUL ATANASIE CEL MARE, *Trei cuvinte împotriva arienilor*, II, LXX, în *Scrieri*. Partea I, traducere din grecește, introducere și note de Preot Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, col. PSB, vol. 15, Ed. IBMBOR, București, 1987, pp. 309-310.

⁴ FERICITUL AUGUSTIN, *Sermo CLXXXIX in Natali Domini (Predica CLXXXIX la Nașterea Domnului)*, 3, în PL 38, 1006.

⁵ FERICITUL AUGUSTIN, *Sermo CLXXXIX in Natali Domini (Predica CLXXXIX la Nașterea Domnului)*, 3, în PL 38, 1006.

⁶ SFÂNTUL ATANASIE CEL MARE, *Tratat despre întruparea Cuvântului și despre arătarea Lui nouă, prin trup*, I, IV, în PSB, vol. 15, p. 93.

⁷ SFÂNTUL ATANASIE CEL MARE, *Tratat despre întruparea Cuvântului și despre arătarea Lui nouă, prin trup*, III, XIII, în PSB, vol. 15, pp. 106-107.

de-o-fire și de-o-ființă cu Sfântul și închinatul Duh, nevăzut și nepătruns, S-a întrupat pogorându-Se și S-a făcut om și a pățimit toate cele spuse, și încă multe altele, pentru el, ca să-l slobozească din stricăciune și să-l facă fiu al lui Dumnezeu și dumnezeu asemenea Lui, oare nu i se va înmuia sufletul și nu i se va încălzi inima de dragostea lui Dumnezeu, afară numai dacă omul va fi mai tare decât piatra și mai rece decât gheața? Eu așa spun și așa este și adevărat în chip recunoscut că, dacă va crede cineva din inimă și din adâncul sufletului toate acestea, de îndată va avea și iubirea față de Dumnezeu în inima sa”⁸.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Însuși Domnul Hristos Cel Născut în peștera Betleemului i-a îndemnat pe ucenicii Săi și prin aceștia și pe noi să ne rânduim viața după pilda viețuirii Sale pe pământ: „Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan XIII, 15). Văzând Persoana înomenită a Fiului lui Dumnezeu, omul, conformându-și viața după Acesta, împrăștiindu-și însușirile Fiului născut din Fecioară, printr-un efort de asceză și schimbare a vieții, este numit pe drept cuvânt creștin, adică născut în Hristos. Sfântul Grigorie al Nyssei analizează implicațiile pe care le are pentru creștin faptul de a fi numit astfel, creștinul fiind nu cel care se numește pe el însuși creștin, ci cel care se naște cu adevărat în Hristos, iar acest lucru să fie dovedit ca nemincinos prin roadele vieții lui: „Deci, cei ce poartă numele lui Hristos, ar trebui mai întâi să fie ceea ce voiește să arate numele acesta și numai după aceea să se împodobească cu un astfel

de nume. Și după cum cineva, atunci când ar face deosebirea între un om adevărat și unul cioplit în piatră, nu ar putea să facă această deosebire decât pornind de la însușirile proprii ale omului (căci omului îi va zice ființă cu judecată și cu înțelegere, iar statuii îi va zice materie neînsuflețită, care a luat forma omului prin asemănare), tot astfel și pe creștinul adevărat îl vom putea cunoaște și deosebi ușor de cel care numai se arată că este astfel, prin însușirile proprii care se văd săpate în firea lăuntrică a fiecăruia”⁹. Purtarea numelui de creștin presupune unirea noastră cu Hristos Domnul Cel născut pentru noi și pentru a noastră mântuire, mergând pe aceeași cale a chenozei, pe care Fiul lui Dumnezeu a mers prin înomenirea Sa, iar ceea ce nu putem însuși, împrăștiată în ființa noastră, cinstim și I ne închinăm: „În firea lăuntrică a creștinului adevărat trebuie să se găsească săpate acele însușiri frumoase pe care le-am înțeles când a fost vorba de numele Hristos. Dintre aceste însușiri, pe acelea care ne sunt cu putință noi trebuie să le îndeplinim întocmai în viață. Pe celelalte însă, pe care firea noastră nu le poate îndeplini întocmai în viață, noi trebuie să le respectăm și să le cinstim”¹⁰.

Sfântul Maxim Mărturisitorul ne arată care este condiția imitării lui Hristos și implicit a purtării pe drept cuvânt a numelui de creștin, prin răspunsul unui Bătrân ascet la întrebarea unui monah, dacă este posibilă imitarea lui Hristos: „Doar Domnul a fost Dumnezeu, chiar dacă S-a făcut om. Iar eu sunt om păcătos, robit de zeci

⁸ SFÂNTUL SIMEON NOUL TEOLOG, „Discursul 8: Despre iubirea lui Dumnezeu și credință”, în *Scrieri I: Discursuri teologice și etice*, ediția a II-a revăzută, studiu introductiv și traducere de diac. Ioan I. Ică jr, Ed. Deisis, Sibiu, 2001, pp. 287-288.

⁹ SFÂNTUL GRIGORIE DE NYSSA, „Despre desăvârșire, către monahul Olimpiu”, în *Scrieri. Partea a doua: Scrieri exegetice, dogmatico-polemice și morale*, traducere și note de Pr. Prof. Dr. Teodor Bodogae, col. PSB, vol. 30, Ed. IBMBOR, București, 1998, pp. 457-458.

¹⁰ SFÂNTUL GRIGORIE DE NYSSA, „Despre desăvârșire, către monahul Olimpiu”, p. 458.

de mii de patimi. Cum pot, aşadar, să imit pe Domnul?». Răspunsul Bătrânului este lămuritor şi pilduitor pentru toţi: „Nimeni din cei robiţi de materia lumii nu poate să imite pe Domnul. Dar cei ce pot zice: «Iată, noi am lăsat toate şi am urmat Ție», aceştia primesc puterea să-L imite pe El şi să împlinească toate poruncile Lui”¹¹.

Iubiţi fii şi fiice duhovniceşti,

Anul 2022 a fost declarat în Patriarhia Română de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române *Anul omagial al rugăciunii în viaţa Bisericii şi a creştinului şi Anul comemorativ al sfinţilor isihşti Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama şi Paisie de la Neamţ*, lucru ce ne îndatorează, pe fiecare după puterea noastră, nu doar să teoretizăm, să teologhim şi să învăţăm despre rugăciune în viaţa Bisericii şi a creştinului, ci, mai ales, să arătăm că rugăciunea nu este o coordonată desuetă a societăţii contemporane, ci, dimpotrivă, să arătăm puterea rugăciunii în viaţa noastră şi a Bisericii prin exemplul nostru personal, prin rugăciunea noastră, a fiecăruia. Să înţelegem că numai prin rugăciune vom avea izbândă de reuşită în vremurile tot mai grele ce ne aşteaptă. Într-adevăr, timpul care ne aşteaptă nu va fi unul uşor; pe an ce trece, ba chiar pe zi ce trece,

¹¹ SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, „Cuvânt ascetic”, 3, în *Filocalia sau Culegere din scrierile Sfinţilor Părinţi care arată cum se poate omul curăţi şi desăvârşi*, vol. II, traducere din greceşte, introducere şi note de Preotul Profesor Dr. Dumitru Stăniloae, Ed. IBMO, Bucureşti, 2017, p. 29.

vremurile vor fi tot mai grele, însă harul lui Dumnezeu ne va acoperi de toate necazurile şi greutatea, dacă cerem cu credinţă neîndoielnică mila Sa în rugăciunile noastre personale, dar şi în cele pe care le facem împreună în biserici şi mănăstiri.

Pentru a vedea roadele rugăciunii, pentru a ne folosi cu adevărat de puterea ei, să învăţăm de la pruncii noştri ce înseamnă simplitatea şi încrederea în părinte. Precum pruncii, care nu se sfiesc să ceară orice de la părinţii lor, aşa să purtăm şi noi în rugăciune către Dumnezeu cererile noastre şi, dacă acestea vor fi spre binele nostru, Dumnezeu nu va întârzia să le împlinească. Să învăţăm ce înseamnă încrederea, aruncându-ne precum copiii în braţele Părintelui nostru, înţelegând că doar acolo nimeni şi nimic nu ne va face rău. Acolo, în braţele lui Dumnezeu şi ale Maicii Sale, este scăparea noastră, acolo să fie întreaga noastră viaţă.

Să nu uităm ca la cumpăna dintre anii 2021 şi 2022, în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie, să aducem în fiecare biserică de parohie sau de mănăstire rugăciuni de mulţumire lui Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El în anul ce a trecut şi să-I cerem binecuvântarea dumnezeiască în toată lucrarea cea bună şi folositoare din Anul Nou în care vom intra.

Fie ca sărbătoarea Naşterii Domnului, a Noului An şi a Botezului Domnului să vă aducă multă pace, sănătate, bucurie şi întărire spre împlinirea a toată fapta cea bună într-o iubire desăvârşită şi să rămâneţi tari şi statornici în dreapta credinţă, rugându-vă Domnului pentru sănătatea şi buna sporire a voastră, a familiilor voastre şi a întregii lumi!

La mulţi ani într-o mântuire!

Un An Nou binecuvântat!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor şi către Hristos Domnul, Cel Născut în ieslea Betleemului, rugător,

Varsanufie
† VARSANUFIE

Arhiepiscopul Râmnicului

EVANGHELIA DĂRUITĂ MĂNĂSTIRII HUREZI DE CĂTRE SFÂNTUL VOIEVOD MARTIR CONSTANTIN BRÂNCOVEANU (1693)

Între generoasele danii cu care Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu a împodobit Mănăstirea Hurezi a fost și *Evangelia* greco-română ce păstrează ferecătura din aur bătut și cizelat, în icoane pline de detalii.

Ferecătura, realizată în atelierul meșterului sibian Sebastian Hann, are reprezentate pe față scene din viața Mântuitorului Hristos, în centru aflând-se Învierea. Coperta a doua are în centru reprezentarea icoanei Sfinților Împărați Constantin și Elena ținând în mâini Sfânta Cruce. În registrul superior apar scenele Nașterii Domnului și Adormirii Maicii Domnului, iar în cel de jos Sfinții Petru și Pavel și Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan.

Foaia de titlu a *Evangeliei*, tipărită pe două coloane, în grecește și românește (cu alfabet chirilic) ne deslușește următoarea prezentare: „*Sfânta și Dumnezeiasca evanghelie, elinească și rumânească acuma întâiu alcătuită întramândoaș limbile, și după grecească ai bisearicii orânduială așezată. Cu a bl[a]gocistivului, prea luminatului și a mare cuviințatului domn, și oblăduitoriu a toată Oungrovlahia, Ioan Konstadin Băsârabă Boevod, poruncă și cheltuială, spre cea de obsce a pravoslavnicilor folosință. Indireptând cârma pravoslaviei prea sfințitul mitropolit kir Theodosie în anul mântuirii 1693. Și sau tipărit întru Sfânta mitropolie a Ungrovlahiei București. Tipografia Sfintei Mitropolii, 1693*”.

Casa Memorială „Mitropolit Bartolomeu Anania”

Pentru cinstirea memoriei Mitropolitului Bartolomeu Anania, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a inițiat construirea unei case memoriale în satul Glăvile, în apropierea casei părintești.

Prin amenajarea Casei Memoriale, Mitropolitul Bartolomeu Anania a fost așezat în conștiința locuitorilor, în cultura și spiritualitatea locurilor natale.

Au fost așezate obiecte ce au aparținut Mitropolitului Bartolomeu, copii ale manuscriselor sale, opera și critica asupra acesteia, copii din corespondență și mesaje așezate ca dedicație pe volumele sale, fotografiile din întâlnirile cu personalități ale Bisericii și culturii, de la inaugurarea și din activitatea instituțiilor pe care le-a ctitorit, distincții cu care a fost apreciat.

Biserica „Sfânta Cuvioasă Parascheva” de la Alunu

Biserica de lemn din satul Igoiu cu hramul „Sfânta Cuvioasa Paraschiv” este o ctitorie moșnenească, asemenea multor lăcașe de cult din Muntenia veacului al XVIII-lea.

Biserica se află pe un deal, în mijlocul satului Igoiu și este construită din bârne de stejar netencuite, cu temelie de piatră, pardosită cu lespezi de piatră și acoperită cu șiță de brad. Nu are pisanie și nici un înscris pe bârne care să redea data la care a fost construită. În schimb, în partea de miazăzi, lângă biserică se află o cruce veche, cu inscripție chirilică în relief. Pisania de pe latura de miazăzi a acestei cruci consemnează hramul Sfintei Cuvioase Parascheva.

Este construită în întregime din grinzi masive de stejar (40-50 x 10-12 x 800-1200 cm), pe temelie din piatră de Igoiu, realizată inițial în tehnica zidăriei uscate, ulterior reparată cu mortar de var și recent cu mortar de ciment. Este în formă de navă, cu plan dreptunghiular simplu. Altarul este decroșat de naos. Întreaga biserică e pardosită cu dale din piatră de Igoiu, așezate pieziș. Acoperișul e învelit cu șiță de brad executată prin despicare.

Pelerinul descoperă în acest lăcaș de cult evlavia și dragostea recunoscătoare față de Dumnezeu a unei comunități ancorată deopotrivă în credință profundă și în tradițiile de veacuri ale satului românesc.

„Prin rugăciune, Sfântul Grigorie Decapolitul a cunoscut sporirea tuturor puterilor lăuntrice, iubirea și mila față de întreaga făptură”

„Sfântul Grigorie Decapolitul amintește, neconținut, celor care vor să se închine lui Dumnezeu cu vrednicie, cuvântul psalmistului: „Oprîți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu!” (Psalmul XLV, 10). Nu-L putem cunoaște pe Dumnezeu decât dacă ne oprim din orice alergătură lumească și ne dăruim pentru un timp unei singure lucrări, închinării lui Dumnezeu”, le-a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, preoților, monahilor și pelerinilor care au participat la sărbătoarea Sfântului Grigorie Decapolitul la Mănăstirea Bistrița.

Lupta cu gândurile și cu împrăștierea minții în timpul rugăciunii a fost cunoscută și Sfântului Grigorie, însă aflăm din viața sa că a ales să poarte lupta aceasta, pe care însă a biruit-o, prin îndelungă-răbdare și cu harul lui Dumnezeu. Ca mintea să nu se mai împrăstie în timpul rugăciunii, ea trebuie educată și, de aceea, Sfântul Grigorie le-a spus celor pe care îi îndruma duhovnicește că atenția la cuvintele rugăciunii trezește și unește întreaga ființă a omului în lucrarea săvârșită.

Roadele rugăciunii au izvorât în sufletul Sfântului Grigorie dorința aprinsă de a-L mărturisi pe Mântuitorul Hristos într-o perioadă în care învățătura de credință despre cinstirea icoanelor era atacată de necredincioși. Tot prin rugăciune, Sfântul Grigorie Decapolitul a cunoscut sporirea

tuturor puterilor lăuntrice, iubirea și mila față de întreaga făptură, înțelegând că omul care Îl așteaptă cum se cuvine pe Dumnezeu nu simte o lipsă, nici nu se revoltă în sine, nici nu se frământă, ca unul care nu dorește nimic altceva decât să stea înaintea lui Dumnezeu, ca El să-l vadă și să-l miluiască așa cum știe.

În întreaga sa viață a adevărat, de fapt, cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția” (Galateni V, 22-23).

Pentru a trăi bucuria întâlnirii cu Dumnezeu trebuie să urmăm Sfântului Grigorie pe calea virtuților și să punem început rugăciunii prin preaslăvirea lui Dumnezeu, mulțumind pentru întreaga purtare de grijă”.

„Viața aspră, postul, ostenelele sihăstrești și rugăciunea continuă au lucrat minunat asupra Sfântului Antonie”

„**N**evoința pustnicească a Sfântului Antonie se aseamănă cu cea a sfinților din vechime, cu a Sfântului Antonie cel Mare, din pustiul Egiptului, sau cu cea a Sfântului Ioan Gură de Aur, căci nu dormea niciodată pe pat, ci rezemat puțin. Viața aspră, postul, ostenelele sihăstrești și rugăciunea continuă au lucrat minunat asupra sa”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la sărbătoarea Sfântului Cuvios Antonie de la Iezer.

„Sfântul Antonie a renunțat la neguțătoria celor folositoare trupului – a continuat Înaltpreasfinția Sa - spre a împlini poruncile lui Dumnezeu și a ajunge la cunoașterea nemijlocită, la trăirea credinței. A

înțeles, de fapt, că Dumnezeu tămăduiește toate puterile sufletești ale omului credincios, atrăgând spre bine gândirea, voința, pofta, simțirea și toată lucrarea lui.

Dorind să ducă o viață ascetică, cu post și priveghere după modelul monahilor atoniți, Sfântul Antonie a cerut binecuvântarea Episcopului Ilarion al Râmnicului pentru a merge la Sfântul Munte Athos, însă acesta, văzând râvna pentru cele sfinte a monahului Antonie și cunoscându-i viața îmbunătățită, l-a convins să renunțe la acest gând și să rămână pe meleagurile vâlcene unde a cunoscut nevoițele sihaștrilor din aceste ținuturi, sporind în rugăciune și smerenie.

Ne-a încredințat că fără rugăciune nu poți găsi calea spre Domnul, nu poți înțelege adevărul, nu-ți poți răstigni trupul împreună cu patimile și cu poftele, nu-ți poți lumina inima cu Lumina lui Hristos și nu te poți uni mântuitor cu Dumnezeu.

Rugăciunea pe care o ascultă Dumnezeu trebuie să izvorască dintr-o inimă sinceră, să fie săvârșită cu toate puterile ființei omenești, cu luare-aminte la cuvintele rostite și să ceară doar acele lucruri bune care sunt mai presus de puterea noastră a le dobândi, căutând permanent voia lui Dumnezeu, mai presus de voia noastră.

Dacă omul îl dorește sincer pe Dumnezeu, atunci și Dumnezeu îi primește rugăciunea, Se descoperă omului și-i sfințește viața”.

Hramul Catedralei Arhiepiscopale „Sfântul Ierarh Nicolae”

Sfântul Ierarh Nicolae este «îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării», întrucât pentru o eficiență sporită a harului este necesară virtutea blândeții și depășirea oricărei tulburări interioare, eliberarea de orice patimă”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la hramul Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

„Spre a ne face fii ai lui Dumnezeu e nevoie de mărturisire, de milostenie, de rugăciune și de toate faptele virtuose prin care Sfântul Ierarh Nicolae a așezat în inimile fiilor săi duhovnicești iubirea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu - a accentuat Înaltpreasfinția Sa.

Sfântul Ierarh Nicolae ne descoperă, de fapt, că omul care L-a primit pe Hristos, Dumnezeu adevărat, trebuie să-și conformeze lucrările și gândurile după voința

Domnului. Aflăm din minunile și milosteniile Sfântului Nicolae că desăvârșirea omului se face prin iubire, care îl face persoană adevărată și reface unitatea firii sale și comuniunea lui cu Dumnezeu. Domnul îi îndreaptă pe unii prin iubirea și smerenia altora, ca aceia cu viață curată să aibă multă credință, iar cei cu credință să aibă și viață curată, tocmai pentru că au marele dar al facerii de minuni. Sfântul Ierarh Nicolae, având viață virtuoasă, a fost învrednicit de harul facerii de minuni pentru a aduce mângâiere și a îndrepta viața altora. El este veghetorul menținerii vieții duhovnicești vii, pe linia Sfintei Scripturi și a Sfintei Tradiții, adaptându-le prin propria experiență eclesială în Duhul Sfânt nevoilor comunității. Exemplul vieții sale pline de sfințenie a devenit norma vie, duhul, care a călăuzit de-a lungul timpului, practic și eficient, numeroase comunități creștine”.

Dezvelirea și sfințirea plăcii comemorative pentru omagierea domnitorului Mihai Viteazul la Biserica „Sfânta Cuvioasă Parascheva”

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit joi, 14 octombrie, Sfânta Liturghie la Biserica „Sfânta Cuvioasă Parascheva” din municipiul Râmnicu-Vâlcea și slujba de sfințire a plăcii comemorative cu efigia domnitorului Mihai Viteazul, așezată la împlinirea a 420 ani de la mutarea la cele veșnice a domnitorului care a împlinit, pentru prima dată, visul de unire al românilor.

Împreună cu domnitorul Mihai Viteazul au fost omagiați toți aceia care, de-a lungul istoriei, au contribuit la păstrarea unității de neam și au apărat credința ortodoxă.

După dezvelirea și sfințirea plăcii comemorative, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a subliniat: „nu întâmplător năzuința în unitatea națională a străbătut conștiința românească atâtea veacuri. Prin ctitorirea de biserici, domnitorii români așezau în mijlocirile sfinților rugăciunile întregului neam românesc.

Sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul celui de-al XVII-lea aveau să fie marcate pentru veșnicie de actul care consfințea unitatea politică a tuturor teritoriilor

românești înfăptuită de Mihai Viteazul. Este binecunoscut faptul că această unire nu a putut fi păstrată vreme îndelungată, însă a rămas timp de trei secole un reper al luptei pentru înfăptuirea unității statale.

«O țară se face pe aceleași pământuri, cu aceeași limbă, cu aceeași strămoși, cu aceleași obiceiuri care trec din tată în fiu», le spunea românilor de pretutindeni domnitorul Mihai Viteazul, iar acele obiceiuri erau trăirile creștine.

Victoria lui Mihai Viteazul în Transilvania, aprecia un cronicar, a fost pregătită și prin lucrarea tainică a preoților și a călugărilor, iar în ținutul Olteniei de sub Munte sunt multe biserici și mănăstiri care amintesc de credința și actele ctitoricești ale familiei sale. Biserica „Sfânta Cuvioasa Parascheva” a fost zidită din temelie în anul 1557 de voievodul Pătrașcu cel Bun, însă lucrările au fost finalizate abia în anul 1587, ctitor fiind voievodul Mihai Viteazul, iar slujba târnosirii a fost săvârșită în anul 1593 de episcopul Teofil I al Râmnicului.

Mai mult decât atât, domnitorul Mihai Viteazul și-a ales sfătuitori

înțelepți, mulți dintre ei ierarhi cărturari ortodocși ori călugări duhovnicești, precum era Mitropolitul Eftimie al III-lea al Țării Românești (1592-1602), devenit om de încredere al domnitorului, fapt pentru care a participat și la câteva misiuni diplomatice. Contemporanul său, Mitropolitul Luca din Cipru, episcop al Buzăului între anii 1583-1602, a fost trimis de către Mihai Viteazul în misiuni diplomatice la Principele Transilvaniei și la Țarul Rusiei. S-au împlinit 420 ani de la momentul mutării voievodului Mihai Viteazul la cele veșnice, însă în conștiința neamului faptele și cuvintele sale au devenit un far călăuzitor spre împlinirea visului de veacuri al românilor: Unirea.

Această placă comemorativă este un act de cinstire pentru voievodul pomenit pentru veșnicie în rândul ctitorilor, însă se așază în conștiința tuturor drept mărturie a unității de Neam și de credință a românilor”, a arătat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

Concertul de colinde „Colindăm, Doamne, colind”

Marti 21 decembrie, la Biserica „Înălțarea Domnului” din cartierul Ostroveni al municipiului Râmnicu-Vâlcea a avut loc cea de-a VII-a ediție a concertului de colinde „Colindăm, Doamne, colind”.

Concertul a fost susținut de către Corala Preoților din Protoieria Râmnicu-Vâlcea, Corala Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” și Clasa de Canto Prof. Monica-Valentina Scurtu de la Liceul de Arte „Victor Giuleanu” din Râmnicu-Vâlcea care, sub bagheta părintelui prof. dr. Siluan Dumitru Scurtu, au prezentat colinde în stil bizantin și de inspirație folclorică, mărturisind bucuria Nașterii Domnului.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, în cuvântul de binecuvântare împărtășit celor care

au vestit prin colinde bucuria Înomenirii Fiului lui Dumnezeu, preoților și credincioșilor, cuvânt transmis de către Părintele Mercurie Daniel Apostol, Vicarul Administrativ al Arhiepiscopiei Râmnicului, a subliniat: „*Nașterea Domnului îl duce pe credincios spre veșnica viață în Fiul lui Dumnezeu Cel înomenit: «Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis» (Ioan XVII, 3). Fiul lui Dumnezeu nu Se naște pentru Sine, căci Nașterea este cheneză, golire, deșertare, lipsire: «Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine» (Filipeni II, 6-8), nu ia trup omenesc din alt motiv decât acela de a-i dăruii omului posibilitatea de a renaște».*”

Părintele Galaction Zelig, monah evlavios, smerit și rugător

Mesajul Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la slujba de înmormântare a Părintelui Galaction Zelig.

Cu multă durere în suflet, dar și cu multă nădejde în Dumnezeu, Izvorul vieții veșnice, am aflat vestea trecerii din această viață a părintelui ieromonah Galaction Zeling, viețuitor al Mănăstirii Cozia.

Apreciat de slujitori ai Bisericii, de monahi și de credincioșii care l-au cunoscut, Părintele Galaction a descoperit tuturor că noblețea monahului se vedește printr-o permanentă stare de jertfire, prin ascultare și prin smerenie, prin râvnă față de cele duhovnicești, prin pacea lăuntrică și îndelunga răbdare.

S-a născut la data de 21 septembrie 1944, în satul Cetățele din comuna Sisești, județul Maramureș, în familia unor evrei convertiți la Ortodoxie, Grigorie și Marta Zelig, fiind cel de-al cincilea copil, iar la botez a primit numele Gavril. A urmat cursurile școlii primare din satul natal, iar apoi a continuat școala gimnazială în orașul minier Cavnic.

O perioadă a lucrat la Exploatarea Minieră Baia Sprie, iar între anii 1965-1967 a făcut stagiul militar în Botoșani. La întoarcere, s-a transferat la Exploatarea Minieră Cavnic unde a rămas până în anul 1968, când, la 5 aprilie, a intrat ca frate în obștea Mănăstirii Frăsinei, dorind să împlinească voturile monahale sub oblăduirea starețului Neonil Ștefan. A învățat atunci că vrednicia monahului constă în practicarea virtuților, în ascultare și în răbdare, în tăcere și neosândire, spre a dobândi pacea inimii.

A păstrat însă legătura cu unii părinți înduhovniciți din Maramureșul natal, în mod aparte cu părintele Serafim Man care, în anul 1973 a fost ales stareț al Mănăstirii Rohia. În anul următor, 1974, a mers la Mănăstirea Rohia unde, după trei ani de ucenicie, la 16 martie 1977 a fost tuns în monahism de către starețul Serafim, care îndemna la studiu continuu, căci prin aceasta se adună mintea, se încălzește inima și se pregătește de rugăciune.

Râvna și dăruirea starețului, care se bucura de aprecierea unor distinși oameni de cultură, între care filosoful Constantin Noica și Nicolae Steinhardt, cel din urmă rămas în obște, au creat la Rohia un duh de viață duhovnicească și culturală aparte, care a nutrit în sufletul tânărului monah dorința de a studia în cadrul unei școli de teologie. S-a înscris, în anul 1977, la cursurile Seminarului Teologic din Craiova și, astfel, a revenit în Arhiepiscopia Râmnicului, ca viețuitor la Mănăstirea Pătrunsa, începând cu data de 1 august, așezându-se sub ascultarea starețului Pimen Niculescu, la care admira duhul blândității și al rugăciunii.

În această perioadă l-a cunoscut și pe starețul Ioasaf Ionescu de la Mănăstirea Pahomie căruia i-a devenit sprijin în timpul încercărilor pricinuite de bătrânețe și îndelungi suferințe. Pentru a fi sprijin bătrânului stareț Ioasaf, a primit să fie hirotonit ieromonah în anul 1980, iar la scurt timp după aceea, mutându-se starețul la cele veșnice, i-a urmat acestuia în stăreție și în cele duhovnicești.

A viețuit la Mănăstirea Pahomie timp de 22 de ani, perioadă în care a renovat chiliile, a pictat biserica, a construit arhondaricul și a ridicat o nouă clopotniță în care a așezat un clopot adus din Maramureș, spre a-i ostoi dorul de locurile natale. În acei ani, mănăstirea a devenit un spațiu al rugăciunii și al liniștei, în care Părintele Galaction ardea de dragostea pentru oameni și pentru toată zidirea lui Dumnezeu. Se distingea prin felul său evlavios de a se închina și de a se ruga, de a împodobi biserica ori de a aprinde candela. Avea convingerea că evlavia îl păzește pe monah de greșeli și de căderi în păcat, potrivit cuvântului Sfintei Scripturi: „*Calea celor evlavioși o păzește Domnul*” (Pilde II, 8).

Din anul 2004 a slujit la Mănăstirea Lacul Frumos din localitatea Vlădești, unde a continuat lucrările începute de fratele Traian Arvinte cu susținerea Părintelui Paisie Vasilioglu de la Mănăstirea Frăsinei. A finalizat lucrările la primul corp de chilii și l-a construit pe cel de-al doilea, cu trapeza mare, a construit altarul de vară și a restaurat pictura interioară și cea exterioară a lăcașului de cult.

A devenit un duhovnic căutat de mulți credincioși, așezând cu multă destoinicie în inimile tuturor iubirea și râvna pentru cele duhovnicești, oferind cuvânt de învățătură și ajutor, împlinind îndemnul Sfântului Apostol Pavel: «*ia aminte la tine însuși și la învățătură; stăruie în acestea, căci, făcând aceasta, și pe tine te vei mântui și pe cei care te ascultă*» (I Timotei IV,16).

După mai multe pelerinaje la Sfântul Munte Athos, a poposit acolo un an și jumătate, spre a spori în virtute, întocmai cum în tinerețe poposise în Lavra Frăsineiului, spre a se dăruii întru totul lui Dumnezeu, însă nu a uitat nicio clipă că menirea sa aici, pe pământ, este dobândirea Împărăției lui Dumnezeu.

S-a așezat apoi în obștea Mănăstirii Cozia, cu mărinimie și jertfire de sine, străduindu-se să țină mintea la Dumnezeu și să-i așeze pe ceilalți în dragostea inimii sale. Râvnitor și evlavios, Părintele Galaction a fost un monah smerit și rugător, iubitor de osteneli și nevoințe, pe care le-a păstrat tainic în inima sa, împlinind cuvântul lui Dumnezeu: «*Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții*» (Apocalipsa II, 10).

În aceste momente, când sufletul Părintelui Ieromonah Galaction Zelig merge în lumina cea neapusă a Împărăției Cerurilor, ne rugăm Mântuitorului Hristos să odihnească sufletul său în ceata cuviosilor, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Veșnica lui pomenire din neam în neam!

Inaugurarea Centrului de Consiliere și Informare „Doamna Maria Brâncoveanu” din Râmnicu-Vâlcea

Arhiepiscopia Râmnicului a inaugurat vineri, 1 Octombrie, Centrul de Consiliere și Informare „Doamna Maria Brâncoveanu” din Râmnicu-Vâlcea. Centrul oferă servicii de sprijin pentru femei însărcinate și familii în dificultate.

„Pentru o mamă, chipul copilului nu este altceva decât chipul propriului ei suflet”, a spus la ceremonia de inaugurare părintele Constantin Olariu, Consilier cultural al Arhiepiscopiei Râmnicului.

„Deși nu a fost trecut în rândul sfinților, Doamna Marica Brâncoveanu s-a dovedit a fi deopotrivă o bună mamă și în același timp o iubitoare a lui Dumnezeu și o iubitoare a sfinților, implicându-se în ctitorirea a numeroase biserici. Chipul său a fost un chip al sfințeniei, al mărturisirii dragostei față de Dumnezeu, față de sfinți, față de oamenii pe care în mod vizibil sau tainic îi ajuta. Centrul se dorește a fi un sprijin real tuturor doamnelor, domnișoarelor, mamelor care se vor confrunta poate cu momente de nesiguranță, de neliniște, de deznădejde. A fost gândit ca un spațiu al liniștii și un loc al încrederii în oameni și în cei care îi așteaptă cu brațele deschise după modelul Mântuitorului, preoți și consilieri, pentru a oferi sfat și pentru a ne reazeza de fiecare dată în nădejdea și în mila lui Dumnezeu”, a adăugat el.

Unul din pilonii lucrării sociale din eparhie, doamna preoteasă Viorica Iancu, mamă a trei copii și consilier la Sectorul social-filantropic al eparhiei, a declarat: „Încercăm să le aducem pe viitoarele mămici mai aproape de Biserică, să le cultivăm virtuțile creștine, să sădim în sufletele acestora acele semințe ale Cuvântului lui Dumnezeu care sperăm să rodească în viețile lor, desăvârșindu-se prin fapte și trăire.

Nu întâmplător, centrul este situat în incinta Paraclisului Arhiepiscopal «Buna-Vestire» din Râmnicu Vâlcea. Fiind inaugurat într-o zi de sărbătoare, Acoperământul Maicii Domnului, ne dorim ca Maica Domnului să fie ocrotitoarea acestui centru, implicit a tuturor femeilor aflate în criză de sarcină”, a mai spus ea.

Invitată specială la inaugurare a fost Alexandra Nadane, Director Executiv al Asociației pentru sprijinirea femeii însărcinate și a familiei, care a oferit consultanță pentru înființarea centrului.

„Cine salvează o viață, salvează o lume întreagă”, a spus Alexandra Nadane. „Deschiderea centrului este o continuare firească a activităților frumoase organizate de oamenii inimoși, de asociațiile și de parohiile din această zonă în sprijinul familiilor, mamelor și copiilor. În România este o nevoie acută de centre de sprijin pentru femeile însărcinate”, a adăugat ea. „Nădăjduiesc că sprijinul oferit de Arhiepiscopia Râmnicului va inspira alte organizații, instituții și persoane să facă pasul către deschiderea unor astfel de centre și în alte orașe din țară”.

Alimente, legume și fructe pentru copiii din casele de tip familial de la Ocnele Mari

Preoți și reprezentanți ai Consiliului elevilor Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea, însoțiți de membri ai Asociației Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin” și de voluntari, i-au vizitat pe copiii care se bucură de îngrijire în casele de tip familial de la Ocnele Mari.

Cu acest prilej, au fost oferite centrului alimente, fructe și legume. „Pentru puținul oferit din inimă, primim înfinita milostivire a lui Dumnezeu.

Milostenia este virtuasă întrucât ne pune în legătură cu cel de lângă noi, care este și el chip al lui Dumnezeu și, prin el, cu Tatăl cel Cereșc. Ne așezăm, de fapt, într-o comuniune de iubire în care unul oferă și celălalt primește și în care cel care oferă devine și el, la un moment dat, cel care primește”, a spus părintele Nicolae Proteasa, directorul Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea.

„DONEAZĂ SÂNGE ȘI BUCURĂ O VIAȚĂ!”

Preoți și credincioși din Arhiepiscopia Râmnicului s-au implicat în lunile octombrie și noiembrie, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, în campania „DONEAZĂ SÂNGE ȘI BUCURĂ O VIAȚĂ!”, organizată de Sectorul Social-Filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului în colaborare cu Centrul de Transfuzii Vâlcea.

Din anul 2014, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a decis extinderea campaniei la nivel național și internațional.

Transfuziile de sânge și produse din sânge ajută la salvarea a milioane de vieți în fiecare an. Aceste operațiuni medicale pot ajuta pacienții care suferă de afecțiuni ce pun viața în pericol și susțin procedurile medicale și chirurgicale complexe.

Sprijin pentru 50 de persoane de etnie rromă

Vineri, 29 noiembrie, Sectorul social al Arhiepiscopiei Râmnicului în colaborare cu Paraclisul Arhiepiscopal „Buna-Vestire” din municipiul Râmnicu-Vâlcea, a continuat seria faptelor bune, prin vizitarea mai multor familii de etnie rromă, aflate în dificultate, din Cartierul Colonie Nuci. Astfel, au fost distribuite obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte, jucării, un pătuț, dar și obiecte de uz casnic, pentru 50 de persoane care se află într-o perioadă dificilă și au nevoie de sprijin. „Prin derularea acestei acțiuni social-filantropice, ne-am propus să aducem un strop de bucurie beneficiarilor noștri, care ne primesc de fiecare dată, cu zâmbetul pe buze. Am vizitat cincizeci de persoane de etnie rromă, mămici cu mulți copii,

pe chipul cărora se putea ușor observa, durerea și nesiguranța zilei de mâine, și le-am oferit obiecte vestimentare, încălțăminte, jucării, dar și obiecte de uz casnic”, a precizat Viorica-Adriana Iancu, Consilier social al Arhiepiscopiei Râmnicului.

Protoieria Drăgășani a oferit hrană caldă mai multor familii nevoiașe

Sectorul Social al Arhiepiscopiei Râmnicului, în colaborare cu Protoieria Drăgășani, a oferit pachete cu hrană caldă, mai multor familii aflate în dificultate din județul Vâlcea. Astfel, au fost sprijinite 25 de persoane, vârstnici și copii, care aveau nevoie de sprijin.

„Protoieria Drăgășani aduce bucurie, zilnic, unui număr de 25 de persoane aflate în situație de risc, din parohiile Protoieriei, cărora le oferă o masă caldă prin intermediul preoților. Prin derularea acestor acțiuni social-filantropice, derulate constant, dorim să-i încredințăm pe cei aflați în suferință de sprijinul Bisericii în depășirea momentelor dificile din viața fiecăruia”, a precizat părintele protoiereu Daniel Sichigea.

200 de pachete cu hrană au fost oferite mai multor vârstnici și familiilor cu mulți copii

Filantropia și asistența socială sunt imperative misionare ale Bisericii și, de aceea, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, au fost oferite 200 de pachete cu hrană mai multor vârstnici, familiilor cu mulți copii ori celor care au solicitat sprijinul în această perioadă.

În perioada Postului Nașterii Domnului s-au desfășurat mai multe campanii de sprijinire a bătrânilor și bolnavilor.

Parohia „Valea Bisericii” - Orlești, sprijin pentru bătrâni

Parohia „Valea Bisericii” - Orlești din Protoieria Drăgășani a oferit sprijin mai multor persoane, prin derularea proiectului social „Colinde, colinde - vestiți și dăruțiți!” Astfel, Comitetul Parohial a organizat o colectă de alimente care au fost oferite bătrânilor și persoanelor singure, deopotrivă cu hrană caldă și dulciuri.

Daruri oferite mai multor familii din Parohia Mihăești I

Parohia Mihăești I în colaborare cu Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au oferit în pragul sărbătorilor de iarnă hăinuțe, alimente, jucării și dulciuri copiilor mai multor familii din comunitate.

„De sărbători nu sunteți singuri!”, proiectul Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului

În cadrul proiectului „De sărbători nu sunteți singuri!”, membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au oferit peste 200 pachete cu alimente și dulciuri unor familii aflate în evidența asociației, dar și pentru copiii din parohiile Fedeleșoiu și Cernișoara.

„Bucuria de pe chipurile celor care au primit daruri nu poate fi exprimată în cuvinte. Prin implicarea membrilor asociației noastre, cei care ne-a solicitat sprijinul au primit un mic ajutor. Ne propunem să continuăm activitatea noastră pe ogorul binelui, pentru a nu rămâne indiferenți la suferințele semenilor”, a precizat doamna Delia Zamfirescu, Președinta Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului.

„Podema tatipe - Ghetute călduțe”

Părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Departamentului de misiune pentru rromi, în cadrul programului social filantropic „Podema tatipe - Ghetute călduțe”, a organizat în data de 11 decembrie o acțiune

prin care au fost dăruite ghetuțe elevilor rromi proveniți din familii cu situație financiară precară din localitatea Frîncești.

Mulți dintre copii, pentru că nu aveau îmbrăcăminte adecvată sezonului rece, se aflau în risc de abandon școlar, astfel încât s-a dorit ca prin proiectele sociale ale Departamentului de Misiune pentru rromi să fie sprijinite mai multe familii cărora le-au fost oferite alimente, ghete și haine.

Activități sociale în Parohia Ionești II

Parohia Ionești II din Protoieria Drăgășani a

desfășurat Proiectul social „Liturghia faptelor bune” prin care bătrâni și familii cu mulți copii au primit alimente, fructe, legume și haine. Unei familii cu 6 copii, pe lângă alimentele de bază, Parohia i-a oferit materiale de construcții pentru amenajarea unei camere de locuit, urmând să-i sprijine pentru mobilarea acesteia în vederea asigurării unui climat adecvat pentru creșterea copiilor.

Din anul 2018, parohia a dezvoltat mai multe proiecte sociale, dintre care Căminul de bătrâni „Sfântul Nicolae” s-a dovedit a fi un real sprijin pentru persoanele vârstnice, iar în prezent se lucrează la documentația pentru înființarea unui centru medical-social ce va fi așezat sub ocrotirea Sfântului Ierarh Nectarie.

Consiliul elevilor de la Seminarul Teologic

„Sfântul Nicolae” implicat în numeroase proiecte sociale

În perioada premergătoare Praznicului Nașterii

Domnului, Consiliul elevilor Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” a desfășurat mai multe proiecte cu caracter educativ social, cu sprijinul Asociației Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin”, a parohiilor „Sfântul Ioan Botezătorul” din Râmnicu-Vâlcea și Vlădești-Tântulești.

Consiliul elevilor, cu sprijinul cadrelor didactice și a comitetului de părinți, s-au implicat într-o serie de proiecte cu caracter social, unul dintre acestea desfășurându-se la Parohia Boișoara, unde au oferit alimente, dulciuri și numeroase daruri copiilor din parohie.

Daruri oferite de Parohia Călimănești II

Parohia Călimănești II a oferit daruri copiilor din familii defavorizate și vârstnicilor.

Părintele Petre Iulian Lixandra le-a oferit tuturor alimente, fructe, dulciuri și articole de vestimentație și încălțăminte.

„Sufletul bun lucrează înmulțirea binelui în lume, la care e chemat omul. Întâlnim în familiile pe care le vizităm în această perioadă chipuri ale

bunătății, smerite și sincere, pentru că omul bun nu dă drumul cuvintelor de ocară, nu-i vorbește de rău pe ceilalți, nu face nedreptate și este mereu atent la bucuria celorlalți”, a precizat părintele Petre Iulian Lixandra.

Daruri pentru copii și adulți instituționalizați

Preoți de la parohii din Protopopiatul Râmnicu Vâlcea, însoțiți de tineri și credincioși, au oferit joi, 16 decembrie, daruri copiilor și persoanelor adulte instituționalizate la Centrul de recuperare neuropsihiatrică nr. 1 Băbeni, din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea.

Activitatea social-filantropică a fost coordonată de

părintele Nicolae Proteasa, directorul Seminarului Teologic Ortodox „Sfântul Nicolae” din municipiul Râmnicu Vâlcea, iar în organizarea activității filantropice s-au implicat reprezentanți ai Consiliului elevilor al Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” și credincioși din Parohia „Sfântul Ioan Botezătorul” din Râmnicu-Vâlcea.

Precum și la precedentele acțiuni desfășurate, beneficiarii Centrului de recuperare neuropsihiatrică nr. 1 Băbeni au primit daruri constând în articole de îmbrăcăminte, fructe și diferite produse alimentare.

Întâlnirea cu adulții și copiii instituționalizați la așezământul social din Băbeni, în zilele premergătoare Sărbătorii Nașterii Domnului – înțelesă ca o sărbătoare a darurilor, a fost mai mult decât o faptă de sprijinire și neuitare a suferinței celor din centrele sociale, devenind o lecție pentru elevii Seminarului Teologic Ortodox și un îndemn pentru credincioși spre a conștientiza binele ca pe un firesc al vieții de zi cu zi și ca pe un prilej de a urca o nouă treaptă a scării ce se înalță din lăuntru lor spre Împărăția cea veșnică a Preasfintei Treimi.

300 de copii au primit daruri în cadrul proiectului social „Milostenie creștină în suflet de copil!”

Proiectul socio-educational „Milostenie creștină în suflet de copil!”, derulat în parteneriat cu Școala „Take Ionescu” din municipiul Râmnicu-Vâlcea și Centrul de Consiliere și Informare „Doamna Maria Brâncoveanu”, care oferă servicii de sprijin pentru femei însărcinate și familii în dificultate, face parte din programele social-filantropice desfășurate de către Arhiepiscopia Râmnicului.

Proiectul a oferit posibilitatea unui număr de 300 de copii, din județul Vâlcea, de a petrece sărbătorile Nașterii Domnului într-o stare de speranță și bucurie.

„În cadrul acestei activități, ne dorim, profesori, elevi și părinți, ca prin acțiunea de voluntariat

desfășurată să aducem un zâmbet pe chipul celor care au o situație financiară precară. Elevii care frecventează unitatea noastră sunt foarte sensibili la nevoile celorlalți, la nevoile comunității, așa că s-au mobilizat exemplar și au contribuit la colectarea unei cantități impresionante de hăinuțe, încălțăminte și jucării. Donând fiecare după posibilități, unii mai mult, alții mai puțin, dar din tot sufletul și cu multă bucurie, copiii au dat dovadă de generozitate și solidaritate”, a precizat doamna Florina Soare, Directorul Școlii Gimnaziale „Take Ionescu”.

„În scopul cultivării și dezvoltării spiritului de solidaritate cu persoanele aflate în dificultate, am încercat să oferim sprijin material și mai ales afectiv copiilor defavorizați din județul Vâlcea. Aducem mulțumire atât elevilor cât și tuturor cadrelor didactice ale Școlii Gimnaziale „Take Ionescu”, implicate în buna desfășurare a acestui proiect, care a oferit elevilor ocazia de a face bine, de a înțelege faptul că valoarea unei fapte poate schimba vieți..” a subliniat doamna Viorica-Adriana Iancu, Consilier social al Arhiepiscopiei Râmnicului.

Proiectul filantropic „Milostenia, iubire necondiționată”

Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului împreună cu parohiile „Sf. Mare Mucenic Gheorghe” și „Sf. Gheorghe și Binecredinciosul Împărat Iustinian” din Râmnicu-Vâlcea au oferit 40 pachete cu alimente de bază, haine și încălțăminte în apropierea Praznicului Nașterii Domnului.

„Milostenia este virtuasă întrucât ne pune în legătură cu cel de lângă noi, care este și el chip al lui Dumnezeu și, prin el, cu Tatăl cel Cereșc. Minunată și plăcută lui Dumnezeu - spune Sfântul Chiril al Alexandriei - este milostenia, fiind potrivită sufletelor evlavioase. De aceea, Însuși Mântuitorul i-a fericit pe cei milostivi, făgăduindu-le că vor fi ei înșiși miluiți (Matei V, 7), a arătat părintele Silviu Marian Dumitrașcu.

Proiectul „Ghete noi, pentru cei în nevoi!”

Marti, 21 decembrie, părintele protoiereu Nicolae-Laurențiu Ceaușu împreună cu doamna Viorica Adriana Iancu, Consilier social al Arhiepiscopiei Râmnicului, au vizitat mai multe Centre din Râmnicu-Vâlcea și au încercat să aducă bucurie în sufletele tuturor acelor pe care i-au vizitat, prin oferirea unui număr de 120 perechi de ghetе și papuci de interior, mai multor persoane din județul Vâlcea.

„Prin sprijinirea acestor familii, redescoperim de fiecare dată nu doar sentimentele de mulțumire și de recunoștință pe care acestea le trăiesc ci, mai mult, faptul că bunătatea implică încrederea în om, implică deschiderea inimilor noastre. Aceasta trebuie manifestată față de toți, pentru că Dumnezeu arată bunătatea Își Manifestă bunătatea față de fiecare dintre noi în parte, cum ne spune Sfânta Evanghelie (Luca VI, 35). Bunătatea nu poate fi doar mesajul colindelor, ci manifestarea iubirii față de semenii”, a precizat părintele protoiereu Nicolae Laurențiu Ceaușu.

Campania „Bucură un suflet” derulată de Arhiepiscopia Râmnicului

Joi, 23 decembrie, Sectorul social al Arhiepiscopiei Râmnicului a derulat Campania „Bucură un suflet”, acțiune prin care au fost vizitate mai multe familii aflate în dificultate, din județul Vâlcea. Astfel, au fost distribuite daruri mai multor copii de la parohiile Căineni și Greblești din Protoieria Călimănești. Alături de voluntari a fost și Părintele Bărbuș Iulian.

Beneficiarii au primit obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte, jucării, dulciuri, rechizite dar și pachete cu alimente.

Daruri pentru persoanele vârstnice din Centrul de recuperare și reabilitare neuropsihică Măciuca și din Centrul de îngrijire și asistență Lungești

Protoieria Drăgășani a oferit daruri persoanelor vârstnice de la Centrul de recuperare și reabilitare neuropsihică Măciuca și de la Centrul de îngrijire și asistență Lungești.

Activitatea, coordonată de părintele protoiereu Daniel Sichigea, s-a desfășurat prin implicarea preoților și a voluntarilor din parohii.

Protoieria Horezu a oferit ghetе de iarnă persoanelor din Centrul de Îngrijire Bistrița

Protoieria Horezu a oferit 67 de perechi de ghetе persoanelor asistate în Centrul de Îngrijire Bistrița.

„Ortodoxia este expresia filantropiei, a iubirii lui Dumnezeu față de noi, oamenii, și a iubirii oamenilor între ei. Taina „ajutorării aproapelui” este în același timp taina libertății și mântuirii noastre. Virtutea milosteniei creștine, adică a ajutorării celor care au nevoie de ajutor, este mâna lui Hristos lucrătoare în umanitate, iubirea Lui”, a arătat părintele protoiereu Mihai Cîrțan.

Missionaria

„Prin milostenie, omul devine chip al bunătății și al sfințeniei”

„Comuniunea de iubire a dreptului Lazăr cu „Părintele Avraam” ne încredințează, de fapt, că omul poate fi apropiat de Dumnezeu dacă mai înainte a fost apropiat de semenii săi. Smerenia, răbdarea, rugăciunea și celelalte virtuți sunt cele care l-au ajutat pe Lazăr să facă primii pași pe calea mântuirii. Statornicia în credința că Dumnezeu va răsplăti osteneala sa l-a călăuzit mai departe, până a ajuns în Împărăția lui Dumnezeu”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite, duminică, 31 octombrie, la Altarul de Vară al Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

„Milostenia este începutul asemănării omului cu Dumnezeu Cel milostiv. Dumnezeu este prezentat adesea ca «bun, milostiv și iubitor de oameni», întrucât iubirea Lui pentru om este «negrăită și nemăsurată».

Harul pe care îl primim de la Dumnezeu ne ajută să descoperim darurile împărtășite nouă, prin care Dumnezeu ne arată iubirea și purtarea Sa de grijă.

Este însă nevoie de o cunoaștere adâncă și

nemijlocită a vocii lui Dumnezeu și, mai ales, de împlinirea poruncilor Sale, iar prin milostenie, omul devine un chip al bunătății și al sfințeniei. Sfântul Ioan Gură de Aur arăta că «omul virtuos strălucește ca și cum ar fi scaldat de razele soarelui, ba încă mai strălucitor chiar decât razele soarelui; că nu-și trimite numai pe pământ lumina sa, ci depășește chiar cerurile».

Astfel, creștinul devine purtător de lumină atunci când alungă de la sine întunericul egoismului și al păcatelor. Dacă nu reușește să facă acest lucru, și nu s-a îndreptat printr-o schimbare a inimii, creează pentru sine în viața viitoare un loc lipsit de orice bine”.

„Credința devine călăuzitoare în înțelegerea lucrării lui Dumnezeu”

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie duminică, 7 noiembrie, la Altarul de Vară al Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

În cuvântul de învățătură împărtășit credincioșilor prezenți, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „Mântuitorul

Hristos trezește în conștiința lui Iair o credință puternică: «Nu te teme; crede numai și se va izbăvi!», care va risipi din sufletul său orice îndoială atunci când va afla că Domnul a înviat. Credința trebuie înțeleasă ca deschidere a sufletului către comuniunea cu Dumnezeu.

Iair, copleșit de suferința fiicei sale, își așază nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu, ca și femeia care cheltuisese cu doctorii toată avuția ei și de către nici unul nu putuse fi vindecată. În așteptarea sa, Iair devine martor al împlinirii profețiilor din Vechiul Testament «întoarceți-vă către Mine și veți fi mântuiți» (Isaia XLV, 22), însă, totodată, este părtaș la minunea vindecării femeii, încredințându-se de lucrarea tămăduitoare a Fiului lui Dumnezeu.

«Vindecarea, care a venit de pe buzele Sale, a putut fi auzită de toată lumea și a cerut ca și de pe buzele femeii să vină mărturisirea publică a credinței. Deși femeia L-a mărturisit înaintea tuturor, nimeni n-a crezut-o, mai ales că durerile sale erau ascunse», învață Sfântul Efrem Sirul. Credința devine astfel și călăuzitoare în înțelegerea lucrării lui Dumnezeu. Roadele credinței sunt cele prin care Dumnezeu Se slăvește în oameni”, a spus Înaltpreasfinția Sa.

BINECUVÂNTARE ARHIEREASCĂ LA HRAMUL MĂNĂȘTIRII ARNOTA

„Prin însăși prezența lor, îngerii prezintă un aspect al slavei lui Dumnezeu”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite la Mănăstirea Arnota în ziua prăznuirii Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.

„Îngerii sunt ființe spirituale, pe care noi nu le putem vedea, dar ele slujesc neîncetat lui Dumnezeu și se roagă împreună cu noi, așa cum se arată în rugăciunile de la Sfânta Liturghie: «Cu aceste fericite Puteri, Stăpâne, lubitorule de oameni, și noi, păcătoșii, strigăm și grăim:

Sfânt ești cu adevărat și Preasfânt și nu este măsură măreției sfințeniei Tale...». În cadrul Sfintei Liturghii noi cerem Domnului: «Înger de pace, credincios, îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre», adică cerem binecuvântarea și ocrotirea lui Dumnezeu pe calea vieții noastre. În această zi a pomenirii acestor voievozi ai oștilor cerești, suntem îndrumați să cerem ajutorul lor, ca Dumnezeu să întărească viața noastră și să le urmărim pe calea virtuților”, a accentuat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

„Maica Domnului a intrat în templu spre a deveni chivot sfințit, templul Cuvântului”

„În Sfânta Sfințelor a intrat cea care a trăit întreaga ei viață în feciorenică bucurie și veselie, plămada «care dospește toată frământătura» (Galateni V, 9)”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la hramul Mănăstirii Turnu.

„Nu doar întristarea Sfinților Ioachim și Ana se risipește pe treptele templului, ci se risipește întristarea neamului omenesc, iar harul Domnului face sufletul să împărtășească cu El în vecii nesfârșiți”, a continuat Înaltpreasfinția Sa.

„Maica Domnului devine chivot sfințit și templul Cuvântului, lăcașul însuflețit al lui Dumnezeu. De la intrarea în templu, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, aflată la o vârstă încă fragedă, se dăruiește deplin Cuvântului prin deplina jertfire pentru Acesta. A intrat în templu cea care este mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, spre a ne

oferi posibilitatea de a ne uni într-o iubire cu Dumnezeu. Sfânta Fecioară ne-a încredințat că te împărtășești de viața cea veșnică doar iubind cu adevărat Viața și fiind în părtășie cu izvorul acesteia: Hristos, Cel Care ne mântuiește și ne împărtășește darurile Sale cele bogate”.

„Harul lui Dumnezeu se păstrează prin lucrarea poruncilor”

„În convorbirea cu dregătorul bogat, Mântuitorul Hristos ne încredințează că, dacă cineva dorește să se sălășluiască întru slava vieții veșnice, trebuie să se supună celor rânduite în Sfânta Scriptură și să urmeze, după putere, Fiului lui Dumnezeu”, a accentuat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, duminică, 28 noiembrie, în cuvântul de învățătură împărtășit preoților și credincioșilor care au participat la Sfânta Liturghie săvârșită de Chiriarhul Râmnicului la Altarul de Vară al Catedralei Arhiepiscopale.

Înaltpreasfinția Sa a arătat că „harul lui Dumnezeu se păstrează prin lucrarea poruncilor, iar faptele poruncilor se pun ca temelii pentru împărtășirea iubirii lui Dumnezeu.

Sfântul Chiril al Alexandriei ne învață că «dregătorul era prea slab în cugetul său și nu a putut fi convins nici măcar să asculte sfatul de a-și vinde averea, deși

i-ar fi fost mult folositor și plin de răsplată. Curăția de patimi ne învrednicește de sălășluirea lui Dumnezeu în noi, însă este nevoie de statornicie în credință, care devine temelie a vieții veșnice ce se dobândește prin lucrarea virtuților.

Statornicia în credință este necesară până la dobândirea sfințeniei, care nu este altceva decât o stare de statornicie continuă în iubirea lui Dumnezeu”.

„Sfântul Apostol Andrei a împărtășit poporului român lumina cunoașterii lui Dumnezeu, lumina credinței și lumina faptelor bune”

„Sfântul Apostol Andrei s-a dăruit întru totul misiunii pentru care a fost găsit vrednic de Mântuitorul Hristos”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în ziua prăznuirii Apostolului românilor.

„Sfântul Apostol Andrei a împărtășit poporului român lumina cunoașterii lui Dumnezeu, lumina credinței și lumina faptelor bune - a accentuat Înaltpreasfinția Sa. Martor al revelației dumnezeiești în mod nemijlocit, Sfântul Andrei a făcut cunoscute poruncile lui Dumnezeu, Evanghelia propovăduită de Mântuitorul Hristos, Care i-a ales și i-a învățat pe Sfinții Apostoli dreapta credință, dreapta viețuire și dreapta cinstire a lui Dumnezeu, spre propovăduire neschimbată, până la sfârșitul veacurilor. Împlinea în mijlocul poporului român misiunea sfântă la care fusese chemat împreună cu fratele său, Sfântul Apostol Petru: «Noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii noștri» (II Petru I, 16).

Predica Sfinților Apostoli a fost centrată pe credința că Domnul Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul-Născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, Care a murit și a înviat pentru ridicarea neamului omenesc din robia păcatului și a morții.

Sfântul Apostol Andrei a devenit icoană vie a curajului de a mărturisi Adevărul. Dar nu numai prin curaj și statornicie s-a umplut de slava lui Dumnezeu, cât mai ales prin împlinirea poruncii iubirii, fără de care nimeni nu poate să-L vadă pe Dumnezeu”.

„Femeia gârbovă, după optsprezece ani în care și-a așezat nădejdea în mila lui Dumnezeu, se descoperă a fi chip al statorniciei în credință”

„Femeia gârbovă, deși suferindă, nu a îndepărtat jertfa și rugăciunea din viața sa ci, prin încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu, a crezut și a împlinit poruncile dumnezeiești”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică, 5 decembrie, la Catedrala Arhiepiscopală din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

„Credința, ca de altfel fiecare virtute în parte, are nevoie de statornicie - a arătat Înaltpreasfinția Sa. Atunci când lipsește statornicia sau hotărârea, la întâmpinarea unei greutăți, omul se clatină, se răzgândește și chiar renunță. Această femeie, gârbovă, după optsprezece ani în care și-a așezat nădejdea în mila lui Dumnezeu, se descoperă a fi chip al statorniciei în credință.

Ea a împlinit cuvântul proorocilor, cei care îndemnau poporul ales să păstreze și să păzească legătura neîntreruptă cu Dumnezeu prin credință, muștrând «necredința și tăgăda Domnului, căderea de la credința în Dumnezeu, grăirea minciunii și răzvrătirea, născocirea și cugetarea la lucruri viclene» (Isaia LIX, 13), pentru că necredința umple de amărăciune viața omului: «Lepădarea ta de credință te va pedepsi și răutatea ta te va muștra. Înțelege și vezi cât e de rău și de amar a părăsi pe Domnul Dumnezeuul tău» (Ieremia II, 19).

Mântuitorul Hristos, cunoscând sinceritatea și adâncă smerenie a acestei femei, îi tămăduiește gârbovia trupului său deodată cu gârbovia sufletului împovărat de păcate.

Îi ridică ochii spre Cer, spre a crește veșnic în comuniunea cu Dumnezeu”.

Priveghere la hramul Catedralei Arhiepiscopale „Sfântul Ierarh Nicolae”

În ajunul sărbătorii Sfântului Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, duminică, 5 decembrie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a săvârșit slujba Privegherii la Catedrala Arhiepiscopală.

În fiecare an, sărbătoarea hramului Catedralei Arhiepiscopale este înfrumusețată prin slujbele de priveghere. La finalul Vecerniei unite cu Litia, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a rostit un cuvânt de învățătură în care a evidențiat chipul

duhovnicesc al Sfântului ocrotitor al Catedralei: „Sfântul Ierarh Nicolae ne încredințează că inima celui care se roagă trebuie să fie iubitoare, ca a unuia care se închină Celui Care este Iubirea desăvârșită.

În slujirea sa episcopală, Sfântul Nicolae a fost adevăratul părinte duhovnicesc pentru întreaga comunitate pe care a călăuzit-o spre Împărăția lui Dumnezeu. Prin iubire, i-a călăuzit și i-a întărit pe toți fiii săi duhovnicești, spre a se înnoi, «spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit» (Coloseni III, 10).

Prin modul propriu de viațuire, în smerenie, săvârșind fapte de milostenie și numeroase minuni, s-a arătat a fi model de lucrare spre creșterea către asemănarea cu Dumnezeu. În toată lucrarea sa arhierască a vădit iubirea milostivă a Mântuitorului Hristos. A căutat ca sfatul său să fie lucrător și izvorător de viață veșnică”.

„Dumnezeu ne cheamă la cină făgăduindu-ne nu bogăția darurilor trecătoare, ci comuniunea vieții veșnice”

„Cei poștiți la cină au considerat că este prioritar în viața lor să împlinescă doar grija față de trup, pentru a-și împlini o bucurie trecătoare, însă doar Hristos euharistic este împlinitorul dorului uman, al elanului mistic și contemplativ spre comuniune”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică, 12 decembrie, la sărbătoarea bisericii cu hramurile „Înălțarea Domnului” și „Sfântul Ierarh Spiridon” din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

„Răspunsul la invitația lui Dumnezeu arată deschiderea sufletului nostru către comuniunea cu Dumnezeu. De altfel, Dumnezeu ne cheamă la cină în fiecare zi a vieții noastre, spre a ne împărtăși de harul dumnezeiesc. Spre a ne pregăti haina luminoasă, Dumnezeu nu a trimis doar dintre vestitorii Săi, ci a trimis pe Însuși Fiul Său, Care «S-a făcut frate cu noi, intrând în comuniune cu noi atât prin trup, cât și prin sânge și prin ele asemănându-Se nouă; ne-a făcut prieteni ai Lui dăruindu-ne arătarea acestor Taine; ne-a legat și armonizat cu Sine prin împărtășirea

acestui sânge făcându-Se un trup cu noi», după cum ne învață Sfântul Grigorie Palama.

Suntem chemați la cină spre a fi nu doar simpli participanți, ci a deveni «trup din Trupul Său», și aceasta este unirea pe care El ne-a dăruit-o prin Sfânta Euharistie.

Sfânta Euharistie este punctul culminant și capătul vieții sacramentale. Nichifor Crainic spune despre acest moment: «hrana euharistică are ca scop nu de a asimila pe Hristos naturii noastre, ci de a asimila natura noastră lui Hristos. Prin Cuminecătură nu-L facem pe Hristos asemenea nouă, ci El ne face asemenea Lui, ceea ce înseamnă transfigurarea sau îndumnezeirea noastră».

Sfânta Euharistie ne unește în mod deplin cu Hristos. Dumnezeu ne cheamă la cină făgăduindu-ne nu bogăția darurilor trecătoare, ci comuniunea vieții veșnice”, a încheiat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

Chiriarhul Râmnicului a oferit, la final, daruri tuturor copiilor care au fost prezenți la Sfânta Liturghie.

„Praznicul Nașterii Domnului este praznicul bucuriei împlinirii așteptării pentru ca Hristos Domnul să Se nască în sufletele noastre”

„Praznicul Nașterii Domnului este praznicul bucuriei împlinirii așteptării noastre, nu doar ca fapt istoric, ca împlinire a nădejzii de izbăvire a lumii prin înomenirea Fiului lui Dumnezeu, ci și în plan personal, ca bucurie a împlinirii așteptării noastre întru lucrarea nevoinței postului de patruzeci de zile, pentru ca Hristos Domnul să Se nască în sufletele noastre”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la Sfânta Liturghie săvârșită la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae”, în ziua Sărbătorii Nașterii Domnului.

Înaltpreasfinția Sa a arătat, deasemenea, că „Nașterea Domnului din puterea Duhului, Care o umbrește pe Fecioara Maria, devine temelia nașterii noastre celei de-a doua de la Sfântul Duh, naștere de care avem nevoie

pentru viața noastră cea nouă: «Din Sfânta Fecioară s-a născut trupul dumnezeiesc, plăsmuit negrăit în Sfânta Fecioară, neținând seama de legile firii. Căci n-a avut lipsă de o aducere în ființă prin sămânță întâiul născut dintre sfinți, începătura celor ce au primit nașterea a doua din Dumnezeu prin Duhul, despre care s-a spus limpede: Care nu din sânge, nici din voia trupului, ci din Dumnezeu s-au născut» (Ioan I, 13). Dacă Fiul lui Dumnezeu nu S-ar fi născut de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, nu ar fi fost posibilă această nouă naștere a oamenilor, ea fiind posibilă doar prin nașterea Fiului spre înfierea omului. Făcându-Se om ca noi, ne-a eliberat de robia celui rău, făcându-ne fii ai Tatălui prin renașterea noastră întru El prin Duhul Sfânt. Cel după chipul Căruia am fost creați este Cel Care ne renaște pe noi spre viața în Duhul Sfânt, adică spre viețuirea noastră veșnică în comuniune cu Dumnezeu”.

Sfințirea Paraclisului din cadrul Reședinței arhiepiscopale de lângă Mănăstirea Bistrița

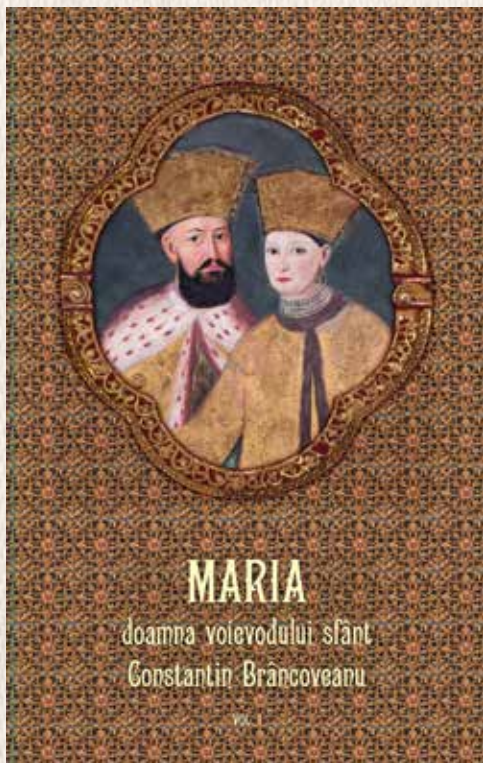
În cea de-a doua zi de Crăciun, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a sfințit Paraclisul cu hramurile „Sfântul Apostol Vartolomeu” și „Sfântul Cuvios Varsanufie de la Optina” din cadrul Reședinței arhiepiscopale de lângă Mănăstirea Bistrița.

Paraclisul a fost tocmnit la etajul casei arhieresti construită de vrednicul întru pomenire episcop Vartolomeu Stănescu, care a păstorit aceste sfinte locuri ale Olteniei timp de șaptesprezece ani, între 1921 și 1938.

„În anul 2021, împlinindu-se cuvântul Dumnezeieștilor Scripturi care zice: «una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele» (Psalmul XCII, 7), «ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui» (Psalmul XXVII, 7-8), următori făcându-ne plăcutului lui Dumnezeu Moise care a alcătuit Cortul mărturiei și alesului lui Dumnezeu Solomon care a zidit casă sfântă și strălucită slavei celei negrăite a Preasfintei Treimi, unde bătrânii iudeilor au văzut cu ochii lor slava lui Dumnezeu, dar și pentru a păstra tradiția statornicită la Râmnic de Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului, a episcopilor cu viață aleasă și îmbunătățită Eftimie (1558-1568), Climent (1735-1749) și Grigorie Socoteanu (1749-1764), s-a purces la întocmirea unui sfânt paraclis în reședința arhierescă de la Mănăstirea Bistrița, închinat Sfântului Apostol Vartolomeu, unul dintre cei doisprezece ucenici ai Domnului nostru Iisus Hristos,

a cărui prăznuire se face în fiecare an în ziua de 11 iunie, spre pomenirea vrednicului arhipăstor al Râmnicului și ctitor al reședinței arhieresti și, de asemenea, Sfântului Cuvios Varsanufie de la Optina, starețul care a dobândit de la Dumnezeu darul înaintevăderii și al tămăduirii bolilor fizice și psihice ale oamenilor, care este cinstit în Biserica Ortodoxă în ziua de 1 aprilie. Pictura paraclisului a fost realizată de zugravul Florentin Stoian dimpreună cu calfele sale în tehnica fresco, păstrându-se specificul acestor plaiuri iubite de Dumnezeu, adică stilul brâncovenesc născut aici. Casa arhierescă devine astfel un loc de rugăciune pentru a chema în ajutor pe Dumnezeu și pe sfinții Săi pentru toți cei care vor cere cu credință să afle milă și îndurare, de închinare, de slujire și de reculegere sufletească «spre a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos» (Romani XV, 5), spre a dobâni «gândul lui Hristos» (I Corinteni II, 16) dar, mai ales, pentru împărtășirea din dragostea Preasfintei Treimi”, a precizat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

Volumul *Maria, soția voievodului sfânt Constantin Brancoveanu* prezintă originea Maricăi, viitoarea Doamnă Brâncoveanu, și „zugrăvește” portretul ei ca soție, mamă și Doamnă a țării. Cum am fi putut să vorbim despre o mamă jertfelnică, așa cum a fost și Doamna Maria Brâncoveanu, fără să-i cunoaștem copiii?! Pentru toate cele 11 vlăstare, ale căror vieți le-am descoperit în scrierile istoricilor, inima ei a bătut la fel: de grijă, de bucurie, de durere, de disperare, de sfâșiere și suferință atât de cumplită, încât numai propria-i moarte i-ar mai fi putut aduce alinare.

Cercetând istoriile familiei Brâncoveanu, i-am întâlnit și pe cei care au fost parte din tumultul vieții lor pământești, urmându-i cu prietenie și devotament până la jertfă: Ianache Văcărescu și Ioan Arhimandritul. Am dedicat capitole distincte celor două mari personalități din preajma voievodului, fără de care nu ar fi reușit să dea strălucire epocii sale de domnie.

IULIANA MATEESCU

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Vicepreședinte:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Vicar administrativ

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Dragoș Cătălin Jumugă
Bogdan Ștefan Stroe

Secretar de redacție:

Andrei Ionescu

Tehnoredactare și grafică:

Editura *Praxis* a Arhiepiscopiei Râmnicului

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista **PRAXIS** Anul VI, Nr. 4

octombrie - decembrie 2021

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

FERECĂTURA ICOANEI ÎMPĂRĂTEȘTI A MAICII DOMNULUI DE LA MĂNĂSTIREA DINTR-UN LEMN (1711)

Ferecătura, cu un contur ce trimite către modelul coroanelor imperiale bizantine, este realizată dintr-o foaie groasă de aur, parțial traforată, pe care au fost aplicate diferite elemente ornamentale. Registrul inferior este realizat dintr-o bandă de aur, cizelată cu un motiv vegetal, pe care sunt fixate ansambluri piramidale care anturează pietrele prețioase cu poziții centrale: deasupra unor corole multicolore din email pictat se suprapun casetele în care sunt montate rubine și smaralde, iar în zona centrală, într-o poziție proeminentă, un safir octogonal. Registrul median, delimitat de cel inferior printr-un brâu de perle, este compus din nouă elemente traforate, emailate, încrustate cu rubine, smaralde și diamante, toate prevăzute la bază cu o bandă îngustă încrustată cu niello (trei tipuri: unul singular amplasat în poziție centrală și alte două tipuri, fiecare cu câte patru apariții, unul mai lat și altul mai îngust). În partea superioară, cele patru sferturi ale mitrei sunt sugerate prin intermediul unor borduri florale, emailate, pe care sunt fixate smaralde montate în casete rectangulare. Creștetul și zona centrală a lobilor laterali sunt marcate de trei cruci sau compoziții florale - cu un smarald rectangular în centru, opt petale încrustate cu rubine și o bază emailată. Ferecătura este împodobită cu 17 diamante naturale fațetate sumar, un safir natural fațetat octogonal, 41 de smaralde naturale fațetate sumar și 17 perle naturale perforate.